

Recursoare Aduse SJC 33/J/06.01.2010

DOSAR NR. [REDACTAT]

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A IX-A – CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR 695
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 18 februarie 2009

Dec 284/2008

Tribunalul constituit din:
PREȘEDINTE: [REDACTAT]
GREFIER: [REDACTAT]

Pe rol se află pronunțarea asupra cauzei de față privind pe reclamanta SC [REDACTAT] SRL, în contradictoriu cu pârătele ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE BUCUREȘTI și ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE SECTOR [REDACTAT], având ca obiect anulare act administrativ.

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică de la 04.02.2009, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, parte integrantă din prezenta, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 11.02.2009 și pentru astăzi, când a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL,

Deliberand asupra cauzei de fata, instanta constata urmatoarele:

Prin actiunea inregistrata pe rolul Tribunalului Bucuresti – sectia a IX-a in data de 25.09.2008, reclamanta SC [REDACTAT] SRL a chemat in judecata pe parata Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti si pe parata Administratia Finantelor Publice a Sectorului [REDACTAT] Bucuresti, solicitand instantei, ca prin hotararea pe care o va pronunta, sa dispuna:

1. Anularea in parte a deciziei [REDACTAT] 17.06.2008 emisa de parata Administratia Finantelor Publice a Sectorului [REDACTAT] Bucuresti in privinta obligatiilor suplimentare de plata a impozitului pe profit aferent anului 2003.

2. Anularea deciziei nr.284/05.09.2008 emise de parata Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti.

3. Anularea in parte a raportului de inspectie fiscala partiala nr. [REDACTAT] incheiat in data de 17.06.2008 in privinta stabilirii ca si cheltuiala suplimentara nedeductibila a sumei de [REDACTAT] lei reprezentand valoarea neamortizata a constructiei situate in Bucuresti, [REDACTAT], demolate in cursul anului 2002 si a terenului aferent acesteia.

4. Recalcularea bazei impozabile stabilite suplimentar si exonerarea reclamantei de la plata sumei de [REDACTAT] lei aferenta impozitului pe profit si penalitatilor.

In fapt, reclamanta a afirmat, in esenta, ca in cursul anului 2002 a realizat o cheltuiala suplimentara deductibila la stabilirea impozitului pe profit in suma de [REDACTAT] lei reprezentand valoarea neamortizata a constructiei situate in Bucuresti, [REDACTAT], demolate in cursul anului 2002 si a terenului aferent acesteia.

Reclamanta a mai afirmat ca, desi atat demolarea, cat si cheltuielile de demolare au avut loc in anul 2002, suma a fost inregistrata in contabilitate in luna iunie a anului 2003 prin nota contabila nr.6583=212.

Reclamanta a afirmat ca prin raportul de inspectie fiscala partiala nr. [REDACTAT] incheiat in data de 17.06.2008 s-a stabilit ca suma de mai sus nu este una deductibila, ca prin decizia nr. [REDACTAT] 17.06.2008 a fost majorata baza impozabila corespunzator cheltuielii nedeductibile de mai sus si s-au calculat obligatii fiscale principale si accesorii suplimentare.

Reclamanta a sustinut ca prin decizia nr.284/05.09.2008 emisa de parata Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti a fost respinsa contestatia formulata impotriva deciziei de impunere nr. [redacted]/2008.

Reclamanta a sustinut ca dreptul organelor fiscale de a stabili impozite suplimentare pentru anul 2002 era deja prescris, ca termenul de prescriptie este cel prevazut de art.21, lit.a din OG nr.70/1997 in vigoare la momentul realizarii operatiunii de demolare, ca acesta curge de la data de de 30.03.2003 fiind implinit la data de 30.03.2008 anterior efectuarii controlului fiscal.

Reclamanta a mai afirmat ca termenul de prescriptie nu se calculeaza dupa momentul modificarii bazei impozabile, ci dupa momentul nasterii creantei fiscale si ca obligatia fiscala a luat nastere sub imperiul Legii nr.376/2001, cheltuiala realizata fiind una deductibila.

In drept, actiunea a fost intemeiata pe OG nr.92/2003, Legea nr.15/1994, Legea nr.376/2001 etc.

Parata Administratia Finantelor Publice a Sectorului ● Bucuresti a depus intampinare prin care a solicitat respingerea actiunii ca neintemeiata afirmand ca dreptul de a modifica baza impozabila nu era prescris, ca potrivit art.17 din Legea nr.15/1994 cheltuielile realizate de reclamanta reprezinta cheltuieli exceptionale, nedeductibile fiscal, ca in speta nu este aplicabila OG nr.25/1999 deoarece aceasta a avut o aplicabilitate limitata de numai 18 luni de la data intrarii ei in vigoare, adica numai pe perioada 29.01.1999-29.07.2000 si ca Legea nr.376/2001 nu a prelungit termenul de valabilitate a ordonantei.

Parata Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti nu a depus intampinare.

Analizand probele administrate in cauza civila de fata, instanta constata urmatoarele:

Din sustinerile reclamantei rezulta ca in cursul anului 2002 aceasta a realizat o cheltuiala in suma de [redacted] lei reprezentand valoarea neamortizata a constructiei situate in Bucuresti, [redacted], demolate in cursul anului 2002 si a terenului aferent acesteia.

Desi atat demolarea, cat si cheltuielile de demolare s-au realizat in anul 2002, suma a fost inregistrata in contabilitate in luna iunie a anului 2003 prin nota contabila nr.6583=212.

Prin raportul de inspectie fiscala partiala nr. [redacted] incheiat in data de 17.06.2008 de parata Administratia Finantelor Publice a Sectorului ● Bucuresti a stabilit ca suma de mai sus nu este una deductibila.

Din in scrisul de la fila 67 rezulta ca prin decizia nr. [redacted]/17.06.2008 emisa de parata Administratia Finantelor Publice a Sectorului ● Bucuresti s-au retinut in sarcina reclamantei obligatii suplimentare de plata pentru intreaga perioada controlata 01.01.2003-31.12.2007.

Din in scrisul de la fila 8, rezulta ca prin decizia nr.284/05.09.2008 emisa de parata Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti a fost respinsa contestatia formulata de reclamanta impotriva deciziei de impunere nr. [redacted]/2008.

Analizand legalitatea deciziilor, instanta constata urmatoarele:

Atat din Capitolul I, punctul I.2 al raportului de inspectie fiscala partiala incheiat in data de 17.06.2008 (fila 16), cat si din cuprinsul deciziei nr. [redacted]/17.06.2008 emise de Administratia Finantelor Publice sector ● Bucuresti (fila 67), rezulta ca perioada supusa controlului a fost 01.01.2003-31.12.2007, fiind exceptat deci anul 2002.

Atat din cuprinsul raportului de inspectie fiscala (fila 35) cat si din cuprinsul deciziei nr. [redacted]/17.06.2008 rezulta ca impozitul pe profit controlat si recalculat a fost cel aferent anului 2003 si nu cel aferent anului 2002.

Mai exact, paratele au avut in vedere impozitul pe profit aferent trimestrului II al anului 2003, apreciind ca acesta a fost calculat gresit de reclamanta ca urmare a includerii in cadrul cheltuielilor deductibile de la calculul impozitului pe profit, in luna iunie 2003 prin nota contabila 65830=212, si a sumei de [redacted] lei reprezentand valoarea neamortizata a

construcției situate în București, str. [redacted], demolate în cursul anului 2002 și a terenului aferent acestora.

Paratele au mai reținut ca urmare a calculării eronate a impozitului pe profit aferent trimestrului II al anului 2003, a fost afectat și impozitul pe profitul total realizat pe întreg parcursul anului 2003.

Rezultă deci că paratele au verificat atât baza impozabilă și impozitul pe profit aferent trimestrului II 2003, cât și pe cele aferente întregului an 2003.

În ceea ce privește termenul de prescripție al dreptului de a stabili diferențe de impozit, instanța constată ca potrivit art.21, lit.a din OG nr.70/1997, acesta era de 5 ani și începea să curgă de la data la care a expirat termenul de depunere a declarației pentru perioada respectivă.

Potrivit art.21, alin.1 din Legea nr.414/2002, în cursul anului fiscal declarația de impunere trebuia depusă până la termenul de plată a impozitului, iar după finalul anului fiscal, declarația de impunere finală conținând regularizarea pentru întregul an trebuia depusă până la termenul prevăzut pentru depunerea situațiilor financiare.

Potrivit art.20, alin.1 din Legea nr.414/2002, plata impozitului pe profit se face trimestrial, până la data de 25 a primei luni din trimestrul următor.

Rezultă ca impozitul pe profit aferent trimestrului II al anului 2003 trebuia plătit până pe data de 25 iulie 2003.

Coroborat cu art.21, alin.1 din Legea nr.414/2002, rezultă deci că până la aceeași dată trebuia depusă și declarația de impunere.

Coroborat cu art.21, lit.a din OG nr.70/1997, rezultă ca termenul de prescripție de 5 ani în privința impozitului pe profit pentru trimestrul II al anului 2003 începea să curgă de la data de 25.07.2003, împlinindu-se la data de 25.07.2008.

Se constată ca atât raportul de inspecție fiscală, cât și decizia nr. [redacted]/17.06.2008 sunt emise în interiorul acestui termen.

Potrivit art.20, alin.3 din același act normativ, impozitul pe profitul total pe întreg anul, se va regulariza pe baza datelor din bilanțul contabil anual, până la termenul pentru depunerea situațiilor financiare.

Potrivit art.31 din Legea nr.82/1991, depunerea situațiilor financiare trebuia făcută până cel mai târziu 15 aprilie anul următor.

Rezultă deci că recalcularea și plata finală a impozitului pe profit aferent întregului an 2003 trebuia făcută până în data de 15.04.2004.

Coroborat cu art.21, alin.1 din Legea nr.414/2002, rezultă deci că până la aceeași dată trebuia depusă și declarația de impunere aferentă întregului an 2003.

Coroborat cu art.21, lit.a din OG nr.70/1997, rezultă ca termenul de prescripție de 5 ani în privința impozitului pe profit pentru întregul an 2003 începea să curgă de la data de 15.04.2004, împlinindu-se la data de 15.04.2009.

Se constată ca atât raportul de inspecție fiscală, cât și decizia nr. [redacted]/17.06.2008 sunt emise în interiorul acestui termen.

Fata de aceste motive, instanța constată ca apărarea reclamantei referitoare la prescripția dreptului de a recalcula baza impozabilă și impozitul aferent este neîntemeiată.

Rezultă ca singura problemă care se pune în speta este aceea de a stabili dacă reclamanta avea dreptul sau nu să considere suma de [redacted] lei drept cheltuielă deductibilă sau nu.

Din susținerile ambelor părți rezultă ca suma de mai sus a fost efectiv cheltuită pe parcursul anului 2002 cu ocazia demolării unei construcții și doar înregistrată cu întârziere în contabilitate în luna iunie 2003.

Potrivit art.11 din Legea nr.414/2002, cheltuielile privind amortizarea activelor corporale și necorporale sunt deductibile în limita prevederilor Legii nr.15/1994.

Potrivit art.17 din Legea nr.15/1994, in cazul nerecuperării integrale, pe calea amortizării, a valorii de intrare a mijloacelor fixe scoase din funcțiune, cum este cazul in speta de fata, agenții economici asigură acoperirea valorii neamortizate din sumele rezultate în urma valorificării acestora.

Diferența rămasă neacoperită se include în cheltuieli excepționale, nedeductibile fiscal, pe o perioadă de maximum 5 ani, sau diminuează capitalurile proprii, cu respectarea dispozițiilor legale.

In speta de fata diferenta ramasa neacoperita o reprezinta chiar suma cheltuita pentru demolarea imobilului, astfel incat ea trebuie inregistrata la rubrica cheltuieli excepționale, nedeductibile fiscal.

Sustinerea reclamantei in sensul ca i-ar fi aplicabile prevederile OG nr.25/1999 si nu art.17 din Legea nr.15/1994 sunt neintemeiate.

Astfel, potrivit art.5 din OG nr.25/1999, actul normativ s-a aplicat numai o perioada de 18 luni de la data intrarii in vigoare, adica numai pe perioada 29.01.1999-29.07.2000.

Sustinerea reclamantei in sensul ca legea de aprobare a OG nr.25/1999, respectiv Legea nr.376/2001 ar fi prelungit termenul de valabilitate a ordonantei este neintemeiata.

Astfel, desi art.5 din Legea nr.376/2001 modifica expres art.5 din OG nr.25/1999, modificarea vizeaza numai aspecte lingvistice, respectiv forma de exprimare a legiuitorului, dar se mentine acelasi termen de aplicare de 18 luni.

Or, daca legiuitorul ar fi dorit sa prelungeasca termenul de aplicare a OG nr.25/1999, evident ca ar fi facut-o in cu ocazia adoptarii Legii nr.376/2001.

Cum la data efectuării operațiunii de demolare, OG nr.25/1999 nu mai era aplicabil, rezulta ca reclamantei ii erau aplicabile dispozitiile art.17 din Legea nr.15/1994, dispozitii care consacra caracterul nedeductibil al cheltuielilor realizate.

In ceea ce priveste capatul 4 al actiunii, instanta constata urmatoarele:

Se constata inasa ca, desi pe trimestrul III al anului 2003, reclamanta inregistrat un profit, pe intregul an 2003 reclamanta nu a inregistrat niciun profit, ci, dimpotriva, a inregistrat o pierdere fiscala, nedatorand astfel impozit pe profit.

Aceasta situatie este retinuta si de parate in cuprinsul raportului de inspectie fiscala din data de 17.06.2008, atat la analiza anului 2003 (fila 36), cat si la analiza intregii perioade controlate 01.01.2003-31.12.2007 (fila 77).

Astfel, paratele arata ca pentru anul 2003 nu se datoreaza impozit pe profit, astfel incat nu au stabilit nicio diferenta suplimentara de impozit, singurele sume retinute in sarcina reclamantei pentru anul 2003 fiind suma de [redacted] lei si suma de [redacted] lei reprezentand majorari si penalitati pentru plata cu intarziere a impozitului pe profit intermediar stabilit in trimestrul III al anului 2003, sume care inasa nu au fost contestate de reclamanta.

Se constata atat din raportul de inspectie fiscala, cat si din decizia nr. [redacted]/17.06.2008 ca atat impozitul suplimentar de [redacted] lei, cat si majorarile de intarziere de [redacted] lei stabilite in sarcina reclamantei pe intreaga perioada 01.01.2003-31.12.2007 au fost determinate numai de modificarea bazei impozabile pentru anii 2004-2007, nefiind influentate in niciun fel de anul 2003.

Singura consecinta pe care a avut-o excluderea de care parate a sumei de [redacted] lei din cadrul cheltuielilor deductibile aferente anului 2003 a fost doar aceea ca pierderea fiscala inregistrata de societate pe anul 2003 a fost mai mica decat cea declarata.

Astfel, din raportul de inspectie fiscala (fila 36) rezulta ca pierderea declarata de reclamanta a fost de [redacted] lei.

Scazand din aceasta suma, atat suma de [redacted] lei alocata pentru demolare, cat si suma de [redacted] lei pentru materiale consumabile (fila 35) si suma de [redacted] lei pentru servicii turistice (fila 36) rezulta numai o pierdere de [redacted] lei astfel cum au retinut si paratele (fila 36).

Fiind tot pierdere inasa, ea nu atragea plata vreunui impozit.

In aceste conditii, solicitarea reclamantei de recalculare a bazei impozabile stabilite suplimentar si de exonerare de la plata sumei de [redacted] lei aferenta impozitului pe profit si penalitatilor apare ca neintemeiata, urmand a fi respinsa ca atare.

Constatand ca atat deciziile, cat si procesul verbal de inspectie atacate sunt legale, instanta urmeaza a respinge actiunea ca neintemeiata.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge actiunea privind pe reclamanta [redacted] cu sediul in Bucuresti, [redacted] in contradictoriu cu pârâtele ADMINISTRATIJA FINANTELOR PUBLICE BUCUREȘTI, cu sediul in Bucuresti, str. Prof. Dimitrie Gerota nr. 13, sector 2 și ADMINISTRATIJA FINANTELOR PUBLICE SECTOR [redacted] cu sediul in Bucuresti, [redacted] ca neintemeiata.

Cu recurs in 15 zile de la comunicare.

Pronuntata in sedinta publica azi, 18.02.2009.

 sedinte,

Grefier,
[redacted]